

Ks. IRENEUSZ CELARY

SPRAWOZDANIE Z SESJI POPULARNONAUKOWEJ POŚWIĘCONEJ OSOBIE KS. PROF. WACŁAWA SCHENKA – W 20. ROCZNICĘ JEGO ŚMIERCI (BYTOM 29 X 2002 R.)

Katedra Liturgiki i Hagiografii Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego oraz Parafia Wniebowzięcia NMP w Bytomiu zorganizowały w Bytomiu w dniu 29 X 2002 r. sesję naukową poświęconą ks. prof. Wacławowi Schenkowi w 20 lat po śmierci.

Po odmówieniu przez uczestników „Modlitwy przedpołudniowej” z *Liturgii Godzin* do zebranych skierował słowa powitania ks. prof. dr hab. Helmut Sobeczko, kierownik Katedry Liturgiki i Hagiografii WTUO. Następnie odczytany został list napisany do uczestników spotkania przez ks. bp. Stanisława Dziwisza, który kiedyś był w Krakowie uczniem ks. Schenka. Oficjalnego otwarcia sesji dokonał natomiast prof. dr hab. Józef Musielok – rektor Uniwersytetu Opolskiego.

Pierwszym prelegentem w sesji przedpołudniowej, której przewodniczył ks. prof. dr hab. Zbigniew Wit (KUL), był bp prof. dr hab. Jan Kopiec (UO). Wygłosił on referat pt. *Sylwetka kapłana górnośląskiego w diecezji opolskiej po 1945 r. na przykładzie ks. Wacława Schenka*. W wykładzie swym starał się przedstawić różne czynniki wpływające na kształtowanie się tej sylwetki kapłana (środowisko przemysłowe, studia na Uniwersytecie Wrocławskim, budowa i tworzenie nowych parafii). Podkreślił też, że duszpasterze ci byli ludźmi znającymi się na wielu sprawach nie tylko Kościoła, lecz byli również humanistami podejmującymi samodzielnie zasadnicze decyzje w pracy duszpasterskiej.

Drugi referat pt. *Działalność liturgiczna ks. prof. W. Schenka* wygłosił ks. prof. dr hab. Helmut Sobeczko (UO). W swym wystąpieniu autor przedstawił tę działalność w trzech punktach. Najpierw zwrócił uwagę na wpływ ks. Schenka na posoborową recepcję ksiąg liturgicznych w diecezji opolskiej i w Polsce, następnie przedstawił jego starania o uwzględnienie w reformie liturgicznej śląskiej specyfiki życia religijnego i na koniec ukazał metodę wprowadzania tej reformy w parafii Wniebowzięcia NMP w Bytomiu.

Trzeci referat zaprezentował ks. prof. dr hab. Jan Kopeć (KUL) pt. *Ks. prof. W. Schenk jako badacz dziejów liturgii polskiej*. Autor przedstawił ks. Schenka jako pioniera w pracach badawczych nad dziejami liturgii w Polsce. Uważa się go dziś za twórcę „lubelskiej szkoły badań nad liturgią w Polsce”, która podejmowała zagadnienie historycznych uwarunkowań kultury i liturgii na podstawie wypracowanych własnych metod opisu źródeł i przedstawiania misterium liturgii. Ks. prof. Kopeć przypomniał również, że ks. Schenk wypracował pewien stały model badań nad kultem świętych.

W sesji przedpołudniowej wysłuchano jeszcze referaty ks. dr. Erwina Matei (UO) na temat: *Ks. prof. W. Schenk jako badacz dziejów liturgii śląskiej* oraz ks. dr. Rudolfa Pierskały (UO) pt. *Działalność dydaktyczna ks. prof. W. Schenka*.

Po obiedzie uczestnicy sesji udali się na cmentarz, gdzie bp Jan Wiczorek, przy mogile śp. ks. prof. Schenka, przewodniczył modlitwom za zmarłego, a następnie pojechali do kościoła Świętej Anny, który rozpoczął budować zmarły i przy którym zginął w wypadku samochodowym.

Podczas sesji popołudniowej, której przewodniczył ks. prof. dr hab. Stefan Koperek (PAT), wygłoszony został jako pierwszy referat prof. dr hab. Piotra Obrączki (UO), w którym przedstawił on *Ks. W. Schenka jako bibliofila*, gromadzącego przez lata wiele książek. Wyróżnił następujące działy zbiorów w bibliotece ks. Schenka: liturgia, literatura, teksty liturgiczne, muzykologia, silesiaca, albumy i przewodniki krajoznawcze, modlitewniki oraz ziołolecznictwo.

Następny referat wygłosił ks. dr Piotr Maniurka (UO), w którym ukazał ks. W. Schenka jako konesera sztuki. Dzieła sztuki sakralnej i świeckiej przekazał on później do Muzeum Diecezjalnego w Opolu. Do najcenniejszych zbiorów ks. Schenka zalicza się dziś obrazy: *Oplakiwanie Jezusa z XVI w.*, obraz św. Barbary z XV w. oraz krucyfiks z XVII w.

W referacie dr Haliny Andrzejczak (Bytom) przybliżona została nam postać *Ks. Schenka jako oryginalnego kronikarza*. Kronikę swą prowadził on w latach 1963–1981. Zapisy w kronice dotyczyły m.in. kapłanów pracujących w Bytomiu, aktualnego życia parafii, ale także bieżących wydarzeń w kraju i w świecie.

W ostatnim referacie ks. prałat Werner Szyguła (Ujazd) zaprezentował ks. Schenka jako swojego proboszcza. Szczególnie żywo wspominał on nauki, jakie ks. Schenk dawał młodym wikariuszom, oraz pouczające wieczory naukowe, połączone z referatem i dyskusją na określony wcześniej temat.

Cenne były też świadectwa przedstawione przez niektórych uczestników sesji o ks. prof. Schenku. Ks. infułat prof. dr hab. Romuald Rak, który przez wiele lat jeździł z ks. Schenkiem na wykłady do Lublina, wspominał o jego swoistym charyzmacie, polegającym m.in. na przenikaniu myśli współpasażerów i odgadywaniu ich duchowego stanu. Z kolei bp Jan Wiczorek opowiadał o swoich wspomnieniach z parafii Bogacica, gdzie mieszkała ciotka ks. Schenka, która przechowywała paschał i zdjęcie ks. profesora. Bp Stefan Cichy zwrócił uwagę na ogromny szacunek ks. Schenka dla tekstów liturgicznych. Abp Damian Zimoń w swym wystąpieniu wyraził wdzięczność za zorganizowanie tej sesji, a bp Gerard Kusz wspominał egzamin z liturgiki na KUL z komentarzem sapiencjalnym egzaminatora – ks. Schenka.

Podsumowania obrad dokonał ks. prof. dr hab. Helmut Sobeczko, który podziękował organizatorom i prelegentom za zorganizowanie tej sesji i przypomnienie postaci ks. Schenka, która miała znamiona charyzmatyczne.

Na zakończenie uczestnicy sesji udali się do kościoła na nabożeństwo ku czci Matki Bożej Bytomskiej oraz na Mszę św., podczas której dokonano poświęcenia tablicy pamiątkowej ku czci ks. prof. W. Schenka. Uroczystej Eucharystii przewodniczył abp Alfons Nossol, a abp Damian Zimoń wygłosił homilię.